

VĚSTNÍK

P. b. b.

Čs. lidového sdružení
a čs. katolických spolků
v Rakousku

Adresa: „Věstník“,
15, Pelzgasse 17, 1150 Wien

ROČNÍK XXXIX

VÍDEŇ KVĚTEN – ČERVEN 1992

ČÍSLO : 5 – 6

DEN MATEK

Druhou neděli v měsíci květnu slavíme Svátek matek. Tímto svátkem chceme vzdat úctu všem ženám, které na sebe vzaly povinnost být matkami. Povinnost nelehká, náročná, zodpovědná, která vyžaduje jen oběti, která bez lásky k dítěti je nemožná.

V dřívějších dobách rodina s mnoha dětmi byla běžným zjevem. Zatímco dnes se na tento zjev pohlíží jako na zotročování ženy, na omezování její osobní svobody. Jenže dříve se rození a výchova dětí považovalo za významný společenský úkon.

Každé dítě ale, i to jediné, omezuje svobodu matky. Zájmy dítěte jsou totiž v rozporu se zájmy matky od prvního okamžiku početí. Vztah dítěte a matky je nepřetržitým překonáváním tohoto rozporu v němž se matka obětuje, aby dítě bylo zachováno při životě. Je tedy pro dítě životní nutností, aby matka byla schopna obětovat sebe. Cokoliv odmítne matka podstoupit pro dítě, musí podstoupit dítě kvůli matce. Jestliže se matka neobětuje, je obětováno dítě.

Většina matek má dar obětovat se. Ve skutečnosti je to naplnění života ženy. Jinak by žena - matka nemohla vychovat z dítěte šťastného, vyrovnaného člověka. Stát se svými sociálními institucemi, ani jiná sebelepší organizace nemůže nahradit matčinu výchovu. Nedostatky v mravních zásadách společnosti nemají takový vliv na dítě jako nedostatky v mravních zásadách matky.

Důsledky, které se objeví v pozdním věku jsou alkoholismus, předčasné známosti, drogy, či jiné problémy.

Cílem matčiny výchovy, ve spolupráci s otcem, by měla být výchova člověka který jde samostatně cestou podle Boží vůle, umí rozeznat dobré od zlého.

Člověk, který žije podle morálních zásad ve vztahu k ostatním členům lidské společnosti, a k sobě samému. Kristus se vyjádřil velmi jasně na ochranu dětí: "Kdo však jednoho z těchto maličkých, které ve mne věří, svede ke hříchu, pro toho by bylo lépe, aby mu byl na krk pověšen mlýnský kámen a aby byl potopen hluboko do moře."

První byl r. 1990- kdy na ruzyňském letišti přistál Svatý Otec. Ve svém uvítacím projevu řekl p. prezident, že- čeho je svědkem je opravdu zázrak! Po 40 letech komunistické nadvlády- kdy všechno náboženské, všechno, co hovořilo o Bohu - bylo tabu a tmářství - prostě pověra. A v této chvíli / v dubnu 1990 / najednou stojí na půdě hlavního města představitel Božího království - římský papež Jan Pavel II.

A v druhé polovině ledna 1992 - v rámci modliteb za sjednocení všech křesťanů v Kristově církvi se konala na pražském Hradě - " Ekumenická " bohoslužba - které se - na podnět pražského arcibiskupa Miloslava Vlká - zúčastnili představitelé všech křesťanských církví Čech a Moravy: Protestanti, Pravoslavní, Starokatolíci, Metodisté, Husitští a Řecko-katolíci biskupové, duchovní církve Husitské a Čeští Bratři.

Senior čs. protestantské Synody - prof. Smetana řekl ve své homilii m. j. , že je to zázrak: vidět tolik křesťanských denominací, jak se společně modlí za sjednocení: " Je třeba sjednotit všechny křesťanské síly - bez rozdílu vyznání. Jen tak probudí svědomí svých spoluobčanů - a budou je moci vésti ke Kristu." A český primas Miloslav Vlk zdůraznil že je dnes zapotřebí solidarity všech. Bylo to poprvé od dob reformace - že se podobné setkání uskutečnilo!

V Anglii jsme už téměř 20 let svědky podobných setkání: na pozvání anglikánského biskupa kanterburského schází se duchovní všech vyznání / protestanti, luteráni, pravoslavní atd. / v Lambeth Palace / sídlo kanterburského biskupa / , aby se nejdříve v kapli pomodlili - a modlitba " Otče náš " zaznívá v mnoha řečech / aramejsky, litevsky, lotyšsky, česky, slovensky, maďarsky, norský, švédsky, polsky, německy, řecky, rusky, islandsky, ukrajinsky, srbsky, syrsky, hebrejsky, čínsky, finsky, estonsky, rumunsky a ovšem anglicky / - ve skutečnosti jsou všichni úzce spojeni skrze Krista - zakladatele křesťanského náboženství.

Mohamedáni se trochu zalekli křesťanské "ořen-sivy", ale bez důvodu. Vždyť máme společného Boha - Otce nás všech. Také pravoslavní jsou nesmělí - snad v důsledku událostí za posledních 70 let v jejich zemi. Ale i tento postoj se opět zlepšil - vždyť s nimi zvláště nás pojí táž víra - a navíc - v dnešní době - už i upřímná nezištná bratrská láska.

LONDON

VŠEM MAMINKÁM, BABIČKÁM I PRABABIČKÁM
, PŘEJEME KE
SVÁTKU MATEK

MNOHO ZDRAVÍ, RADOST S DĚTMI I S VNOUČATY
A
HOJNOST POŽEHNÁNÍ.

Dokáže svět „nápravu věcí lidských“

Petr Peňáz

(DVE) — 28. března 1992 a řadu dní před a po tomto památném 400. výročí narození Jana Amose Komenského jde jeho jméno — také v latinském Comenius — ústy celého kulturního světa od Komenského rodné Moravy s Nivnicí a Uherským Brodem přes Zábřeh se setkáním učitelstva a přednáškou rektora Univerzity Karlovy, prof. dr. Radima Palouše, CSc, člena papežské rady pro kulturu, na mezinárodní konferenci „Odkaz J. A. Komenského“ od 23. do 31. března postupně v Praze, Uherském Brodě a Bratislavě s upřesněním na „výchovu pro 21. století.“ Světová kultura opřená o vyhlášení letošního výročí Unesco rokem Comeniovým putuje v tento čas do holandského Naardenu, kde biskup Českobratrské církve zemřel v r. 1670 a je tam pochován. V „české vesnici“ Západního Berlína v Neuköllnu — Rixdorsu byl slavnostně otevřen Sad Komenského a 21. m.m. odhalen velkému pedagogu pomník péči německo-české nadace v historicko-geografickém trojúhelníku Chebsko-Sasko-Čechy jako rodící se „Euroregio Egreensis“. Ve Vídni uspořádal důstojnou oslavu „učitele národů“ Akademický spolek v tamní „České škole Komenský“ za účasti zástupce velvyslanectví ČSFR, ve Slovanské besedě se konala slavnostní vzpomínka Monšínové rady české a slovenské větve v Rakousku v přítomnosti velvyslanekyně ČSFR Magdaleny Vášáryové. Literární příspěvek k uctění našeho jubilanta poskytly Chemické závody Litvínov sponzorováním prvního kompletního překladu filozoficko-teologického traktátu „Obecná porada o nápravě věcí lidských“ a celosvětovost Komenského dokumentuje nakladatelství cizojazyčné literatury ve Vietnamu vydáním výboru z jeho díla pod názvem „Thien duong cua trai tim“ (Ráj srdce).

milostném roce
blahoslavené Anežky České,
zakladatelky rytířského řádu
Křižovníků s červenou hvězdou,
jsem konal noviciát.

V den 2. výročí povýšení
svaté Anežky k účel oltáře
jsem vznesl prosbu
o přijetí do družiny
Anežčiných rytířů LÁSKY.

V závěru přípravy
na trvalý řeholní život
dovoluji si Vás pozvat
k bohoslužbě slavných slibů,
která se bude konat
v Praze
v našem řeholním kostele
sv. Františka u Karlova mostu
dne 23. dubna 1992 v 10 hodin.

VZPOMÍNÁME! VÍDEŇ

D. Tomáš Koňářík
jednoduchý profesor
řádu Křižovníků s č.hv.

Herzogenburg Vídeň Praha

Velikonoce 1992

357 33 Loket n/Ohři čp. 13

POZOR !

ČESKÉ SRDCE ODB. XVII–XVIII
pořádá v sobotu 9. května v domě J.S.M. Rosensteing 39
DEN MATEK

Hudba - „VESELÁCI Z KRUMLOVA“ začátek 14:30
Občerstvení.

(členováno J. F.)

Jan Ignác Komenský

V letošním roce vzpomínáme našeho krajana, učitele národů Jana Amose Komenského. Tato vzpomínka v nás na Podblanicku budí ale ještě jinou vzpomínku, na tradici šířenou na Vlašimsku, že zde Jan Amos Komenský měl příbuzného, kterého navštěvoval.

Podle bádání Jaroslava Palečka se ale jednalo spíše o jeho synovce Jana Ignáce Komenského, od dubna 1679 administrátora fary v Louňovicích pod Blánkem, rodáka z Komny na Moravě, který snad měl nablízku nějakého příbuzného. V roce 1691 totiž žil v Nespeřech na vlašimském panství sládek Jan Komenský s manželkou Magdalenou. Mimo to se sestra Jana Ignáce Komenského provdala na podzim roku 1679 za sládku Jakuba Procházku, s nímž odešla z Louňovic.

Farář Komenský křtil v Louňovicích 16. října 1679 Jana Lukáše Zelenku, z něhož vyrostl známý hudební skladatel Jan Dismas Zelenka, jehož otec byl v Louňovicích kantorem, spolupracovníkem a později i dobrým přítelem pater Komenského. V rodinném kruhu Zelenků Ignác Komenský klidně dožíval své stáří.

Jan Ignác zemřel 15. července 1687 a Zelenka zapsal jeho úmrtí do matriky rozechvělou rukou a větším písmem. Kde byl Komenský v Louňovicích pohřben, se až do padesátých let našeho století nevědělo. V matrice zemřelých o tom nebyl žádný záznam. Teprve v roce 1957 louňovický děkan P. Václav Oktábec a dr. Pavel Radoměřský při stavebně historickém průzkumu farního kostela Nanebevzetí P. Marie objevili pod podlahou dosud neznámou, typicky barokní kryptu ve tvaru obdélníku o velikosti stran 340 x 291 cm a výšce 185 cm, z doby přestavby kostela v polovině 17. století. V ní bylo nalezeno 7 rakví. Ve dvou byli pohřbeni kněží, v nejstarší Jan Ignác Komenský. Chudě vybavení rakev svědčilo i o chudobě kněze. Rakev byla černá se žlutou

kresbou kříže s paprsky. Žlutý kříž byl i na přičnici v nohách. Kostra byla dlouhá 172 cm, ruce složené v klín, na prsou barokní kříž ze dřeva s půlkulatým podstavcem, nažloutlý, bez Ukřižovaného. Zbytky oděvu byly jen nepatrné.

Až si budeme v muzeu ve vlašimském zámku prohlížet výstavu otevřenou k 400. výročí narození Jana Amose Komenského a exponáty o vlašimském školství, vzpomeňme si i na tohoto příslušníka rodu Komenských.

J. S., Vlašim

Minou hodiny, přejdou dny, celá léta, s nimi pohoda se střídá s bouří. Jen na krátko odplují černé stopy a májový vítr obnaží bezedný blankyt. V něm pluje zlatý kotouč, líbá líc. To na pozdrav, že tu byl máj.

Jsi krásná zemi malá, jsi naše, něžná, drsná zároveň, jsi česká. Kol obeprnuta jako řetězy lesy, horami a všecko poseto jak v Betlémě malými hračkami. Mlé chaloupky se stýdí, choulí v tmavé zeleni a v dále je už jen a jenom černý lem bujných horských lesů. Jako v pohádce. Spocívám vysoko nad Božím královstvím. Je všecko dole, v hloubce pode mnou. Chtěl bych tam skočit. Chce se mi obejmout ten tajuplný, Boží ráj; v duši cítím, jak chci vzlétnout nad to nade vše a bránit měčem, ohně plamenem ode všech zlých, kteří nechápou. Jak tě mám rád, ty malý, český světe!

Medál se houpe na květu a brouhá po svém při práci. Všecko je pilné. Skřivánek zapadl do trávy, právě když dozpíval. Usedám s ním, nic neříkám, jen pítvím oči, naslouchám a něžný pocel po ruce mi připomněl, že nejsem sám. Jaký mír v duši, mílo u srdce. — Reptáme dva na bezohledný mrak, který se vyhoup a jak válečná loď se přes slunečko valí. Způsobí chlad a neuhne se. To zase přejde a opět bude mír.

Tam dole, ve veliké hloubce je černý kout. Tam slunko netreli a střílí přes. I té černé díře vzrostl bílý obláček a bude brzy větší. Horská lokálka tam měří metr za metrem. Jede až do Prahy. — A kdyby žlutý pomeranč mě nevzbudil, když se vykulil z ruky dolů, po stráni, snad bych snil dál o věčném míru, o štěstí a o pohádce. Ale je už pozdě. Kostelík v městě volá k pobožnosti. Bude už májová, už jedna z posledních.

O světe víz, že to, co Bůh ti do vlnku dal krásného, je všecko klid a dýše mírem. Jdi sepnout ruce, jdi, pros Královnu míru, jdi rychle, už brzy končí její vyvolený čas. Pros za mír, talový, jak Pán ho hlásal, ten křesťanský, co nermoutí a všechny dobré uspokojí. Kdyby jen z půli út a jenom jedno Zdrávas všech se k tobě Panno k nebi vzneslo, jak byla bys mocná ve své přimluvě a byl by jistě věčný mír, mír spravedlivý.

Jan. Stjeda.

NAŠI

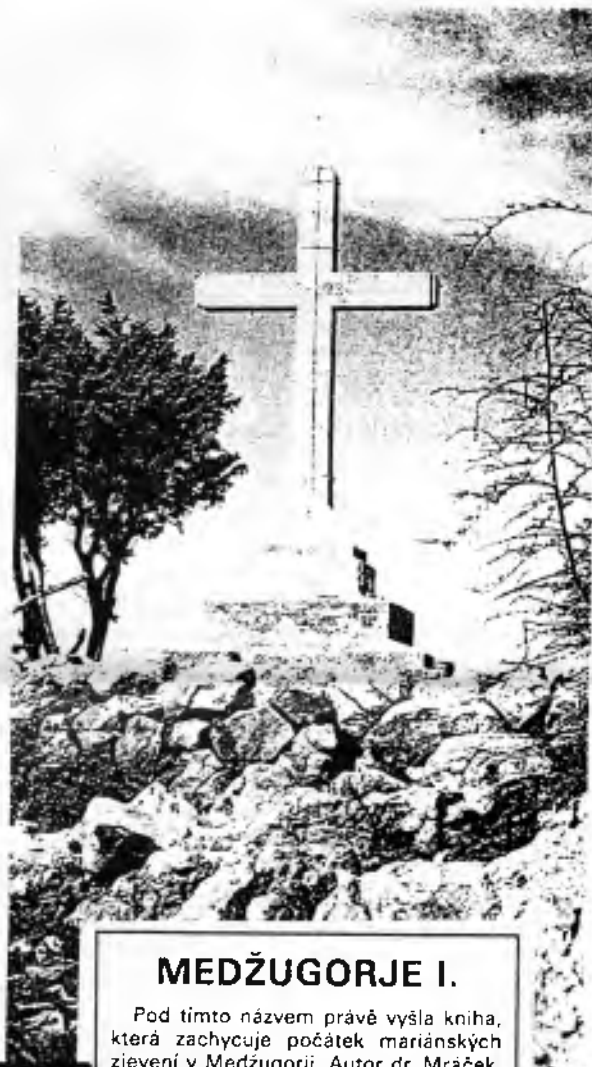
JUBILANTI:

ANDĚLA HOFER 60
VILÉM KOSTOHRYZ 70
JAN VYHNÁLEK 80
LIDUŠKA ROZMARYNOVÁ 80

PŘEJEME HODNÉ ZDRAVÍ

SPOKOJENOSTI

BOŽÍHO POŽEHNÁNÍ.

MEDŽUGORJE I.

Pod tímto názvem právě vyšla kniha, která zachycuje počátek mariánských zjevení v Medžugorji. Autor dr. Mráček, který toto místo vícekrát navštívil, popisuje věrně události, náplň zjevení, náhlá uzdravení i zvláštní obrazové jevy. Do této jugoslávské vesnice přišlo za deset roků na 30 000 000 lidí, kteří silně prožili přítomnost Boží a dovídali se o nastávajících změnách ve světě a o doporučeních, jak dosáhnout pokojného života i v nastávajícím kritickém období. Úvodní poznámku ke knize napsal František kardinál Tomášek. (Pevná vazba, 176 stran, 36 barevných obrázků, 55 Kčs. Možno též objednat v nakladatelství Věrité, Kyjevská 13, 160 00, Praha 6.)

DR. RUDOLF KREMPL In Memoriam

Dne 21. prosince 1991 skončil svoji životní pouť Dr. Rudolf Kreml, který od svého útěku z komunistického Československa v r. 1948 byl jednou z nejvýraznějších postav čs. exilu. Narodil se v Dzbeli (Litovel) 17. října 1913 a po skončení středoškolského studia působil jako učitel na Moravě a Slovensku. Během tragických zářijových dní v r. 1938 sloužil v zmobilizované čs. armádě, které nebylo dovoleno hájit staleté hranice. Krátce po únoru 1948 uprchl do americké zony Německa, kde se ihned zapojil do protikomunistického odboje.

Pisatel těchto řádků se seznámil s Rudolfem Kremlm v uprchlickém táboře v Murnau v bavorských Alpách. Začátkem prosince 1948 Kreml stál u kolébky skupiny Sdružení katolické mládeže (SKM), kterou v Murnau založil Josef Kalvoda, její první předseda. Spolu s Antoninem Slovákem, Oldřichem Holubářem a dalšími náš Rudolf ustavoval v Murnau Čs. Orla v exilu, který se po rozletu Orlů do mnoha zemí svobodného světa rozšířil na Svatováclavskou župu čs. Orla v exilu, v níž byl významným činitelem. Když v táboře Valka bylo soustředěno větší množství uprchlíků z Československa, R. Kreml tam vyučoval na české škole. Byl velmi dobře znám čs. komunitě v západním Německu a později v celém světě.

Po svém příjezdu do Spojených států žil nějaký čas v Minnesotě, kde vyučoval cizí řeči na Shuttuck Military Academy ve Faribault. Od r. 1965 žil v Hartfordě, Connecticut, kde v r. 1967 získal diplom Master of Arts ve francouzštině na Trinity College. Po více než 15 let vyučoval franštinu, němčinu a ruštinu na East Catholic High School v Manchesteru. Předtím vyučoval cizí jazyky na Loomis Chaffee School ve Windsoru a Northwest Catholic High School ve West Hartfordu, Connecticut.

V r. 1974 Rudolf Kreml byl promován na doktora filosofie v oboru pedagogie na Ukrajinské universitě v Západním Německu, kde také někdy během prázdnin přednášel o pedagogii jako docent. V r. 1970 publikoval knihu *The Universal Revolution of the Atomic Age* (Commemorating the 300th Anniversary of John Amos Comenius, the Great Teacher of Nations). Až do své smrti byl generálním tajemníkem Komenského Světové Rady a měl celou řadu přednášek na náměty o Komenském, trinitárním humanismu aj. na konferencích,

kongresech SVU a jiných organizací.

Politickému čs. exilu byl znám ze svých článků publikovaných v mnoha periodikách, povětšinou otiskovaných pod značkou V.P. (Václav Portáš), a z rozsáhlé odbojové činnosti v Orle, křesťanské demokracii v exilu a jako zakladatel České světové unie. Byl přítelem Slováků a usiloval o česko-slovenskou spolupráci. Ke své radosti se dožil pádu «zlého imperia» a vítězství, byť i jenom částečného, věci, za kterou neúnavně bojoval. V r. 1990 navštívil svoji «starou» vlast a sešel se tam s příbuznými, přáteli a známými, které neviděl od r. 1948.

Jedním z jeho posledních přání bylo, aby namísto květin na jeho památku jednotlivci přispěli na Českou kapli ve Washingtoně a dary posílali na adresu: Msgr. Peter Esterka, 400 West Commonwealth Avenue, Fullerton, CA 92632, U.S.A. Po utrpení, kterým prošel před svou smrtí, dejž mu Pán Bůh odpočinutí věčné a čest budiž jeho památce! Zdař Bůh!

Josef Kalvoda

MINISTRU OBRANY ČSFR LUBOŠI DOBROVOLSKÉMU, PRAHA

Pane ministře,

před dvěma dny jsem zhlédla v televizi dokument: *Rajhradský klášter*; je to nejstarší klášter na Moravě.

Trosky, které od Československé armády převzal řád benediktinů, mne nemohou ponechat v klidu.

Pane ministře, ani ten nejbohatší stát si nemůže dovolit, aby vydržoval armádu, která mu ničí nenahraditelné kulturní památky, a my nejsme bohatá země, protože 40 let ji bolševik plundroval.

Dle práva musí zloděj vrátit kradené a kdo způsobil škodu, musí ji nahradit.

Protože právě nyní jste Vy ministrem obrany a Vaše rozkazy musí armáda poslouchat, připadá tento úkol Vám. To znamená znovu vybudovat Rajhradský klášter z prostředků a silami armády.

Jistě, že armáda pod velením bolševiků nám toho zničila více, myslím, že i klášter Teplá. To je ale již Vaší povinností zjistit a znovu postavit alespoň budovy, když zařízení rozkradli prominenti — dnes již jistě «demokraté»!

Dovolím si Vás ještě upozornit, že zatímco naše armáda brala i za plundrování kulturních památek tučné platy, chodily jsme my, zdravotní ambulantní sestry, po pracovní době na služby první pomoci v letech 1953-1968 za 1,90 Kčs hodinu, a to i o nedělích a svátcích — takto nás bolševik ocenil.

Pan prezident Havel nám řekl, že komunisti mohli nekontrolovatelně vládnout proto, že jsme mlčeli. Toto je mi dnes podnětem k tomu, abych vznesla žalobu na ČSLA za ničení kulturních památek v období r. 1948-1989 a žádala od této armády jejich obnovení.

Marie Hladíková, Vysoké Mýto

V Brně zemřel ústřední tajemník obnoveného Čs. Orla br. Alois Večeřa

**Sestry a bratři, Orlí a Orlice,
vážení přátelé!**

S hlubokým pohnutím a smutkem Vám sdělujeme, že v sobotu 7. prosince 1991 zemřel v Brně ústřední tajemník Čs. Orla br. Alois Večeřa, jeden z iniciátorů obnovy této katolické tělovýchovné organizace.

Na manifestačním sjezdu Čs. Orla v Brně 1990 byl zvolen ústředním tajemníkem. S neutuchajícím elánem dal do obrodného hnutí všechny své schopnosti a síly, systematicky budoval organizační síť a přesvědčoval mladé a váhavé o nezastupitelnosti orelské organizace. Jako důkladný znalec právních norem s houževnatostí sobě vlastní usiloval o restituci orelského majetku a pro své mimořádné jazykové znalosti se uplatňoval jako stálý zástupce Čs. Orla v Mezinárodní federaci katolických sportovců.

Budeme postrádat jeho schopnosti organizační, hlavně však dobroty jeho orelského srdce, naplněného láskou a pokorou, úctou k názoru svého protivníka a vpravdě křesťanskou pohodu duchovní i tělesnou.

Jeho ztráta pro obnovené orelské hnutí je velmi citelná.

Vzpomínejte s námi. Byl i vašim bratrem, přítelem.

**Čs. Orel Brno
Jezuitská 7
602 00 Brno
ČSFR**

Sleduji s napětím zprávy z Ruska a Jugoslávie. Je mi nesmírně líto těch lidí tam. Zažila jsem válku a pak komunistické týrání — což bylo daleko horší. A myslíte si, že komunisté opustili svoje křesla? Moc se o tom mluví, že by měli, ale jim se nechce. Lidé tady jsou hodně proti Dubčekovi, Čalfovi a skoro všem nahoře u vesla. Jsou to bývalí komunisté a lidé jim nevěří. Já také ne. Můj šéf byl do r. 1968 komunist a vesměs velmi tvrdý ve svém jednání: v r. 1969 byl z KSČ vyškrtnut. Co měsíc chodil pak na ÚV KSČ prosit, aby ho vzali zpět. Nevzali ho, a teď si z toho dělá velký «job». Dostal docenturu, profesuru a po mně zase «jeden». Už mi strhl prémii za tři měsíce a říkal, že mi bude «šlapat na paty». Je ateista, amorální, propaguje volný sex a když jsem jela do Lurdu, tak si z toho dělal legraci. Někdy mi to jedno není, ale svěřila jsem to P. Marii, tak doufám, že mi půjde z cesty.

Z vlasti

**BÝT ČLOVĚKEM
ZNAMENÁ JASPERS
STÁVAT SE
ČLOVĚKEM**

ŽENA ROKU

POCTA PANÍ
OLZE HAVLOVÉ

Prestižní cenu Žena roku se rozhodla norská nadace Styftelsen Arets Budeie udělit pro rok 1991 manželce prezidenta ČSFR a předsedkyni Výboru dobré vůle paní Olze Havlové. Ocenění, jež získává jako vůbec první občanka jiného státu, se jí dostává za to, jak osobně práci Výboru dobré vůle oslovila naše krajany i zahraniční společnosti ve čtrnácti zemích světa — a všude tam získala prostředky a zařízení pro naše nemocnice, sociální ústavy i jednotlivce. Jen v loňském roce se jich k nám jejím přičiněním dovezlo za 32 miliónů korun.

Titulem Žena roku však není paní Olga Havlová vyznamenána pouze za práci v humanitární oblasti, ale za celoživotní občanský pevný postoj, v němž rozhodující faktory jsou pravda, občanská odpovědnost a statečnost. K poctě, kterou od norských představitelů převzala, se upřímnou gratulací připojuje i redakce Naši rodiny.

Náš snímek je ze slavnostních okamžiků v pražské Klášterní vinárně... V těchto místech se před lety konala první tajná tisková konference Charty 77 a paní Olga zastupovala tehdejšího disidenta, který se nemohl dostavit: byl ve vězení. Při nedávném prosincovém setkání už přítomen byl — nikoliv jako prezident republiky, ale „jen“ v roli manžela. Mezi hosty byli ministři Pavel Bojar a Jan Langoš, blahopřát přišla Marta Kubišová, Jan Tříska, Pavel Tigrid, Vlasta Chramostová... Poctu z Norska první nenorské občance předala paní Tora Aasland Houg.

Titul roku symbolizovala bronzová soška ženy — a o ženách ve veřejném a politickém životě hovořila i předsedkyně Výboru dobré vůle Olga Havlová. A komu by ona sama cenu udělila? Novinářům sdělila, že by si ji rozhodně zasloužily její spolupracovnice i mnohé další ženy, kterých si skutečně váží.

Snímek Josef Žáček

DVA SVĚTY

se nedávno setkaly v Římě — Matka Tereza a britská princezna Diana — ve starosti o dnešní svět.

VÍTÁME A SRDEČNĚ ZDRAVÍME papeže Jana Pavla II. v Československu. — Krátce předtím přijal ve Vatikáně ve zvláštní audienci místopředsedu Federálního shromáždění JUDr. Josefa Bartončíka, předsedu Čs. strany lidové.

VEŘEJNÁ OMLUVA V PARLAMENTĚ DR. BARTONČÍKOVÍ

Téměř 2 roky trvalo řediteli ČTK v době voleb do FS. ing. P. Uhlovi, než se nyní veřejně omluvil v parlamentu tehdejšímu předsedovi Čs. strany lido-

vé, JUDr. Josefu Bartončíkovi, za příkoří, které mu způsobil obviněním ze spolupráce s StB krátce před volbami, což podstatně ublížilo předsedovi ČSL i jejím volebním výsledkům.

ZÁHADA ČLOVĚKA než sobě. Nechce nám dát jen dar-

Chceme-li vzhlednout k Bohu, podívejme se napřed na toho, kdo se chce na Boha dívat, totiž na člověka.

CO JE ČLOVĚK? KDO JSEM JÁ?

Bůh není pro člověka první a největší záhada. I člověk sám je pro člověka samého záhada.

Sám mám často dojem, že jsem sám sobě nepochopitelný. A nevyznám-li se v sobě, jak bych se mohl vyznat v Bohu?

Přirovnání: jsem ve hvězdárně a rád bych prozkoumal vzdálenou hvězdu. Mám k dispozici nejmodernější přístroje. Ale co jsou mi platné, nevím-li, jak se obsluhují? Musím se s nimi nejdříve seznámit, pak je mohu namířit na hvězdu.

KOHO SE MÁM ZEPTAT, KDO JE ČLOVĚK?

Vědy? Ale které vědy? Existuje řada oborů, zabývajících se člověkem: anthropologie, lékařství, psychologie, sociologie, politologie, kriminologie a jiné, které se také týkají člověka: chemie, fyzika, biochemie ap. Kdybychom však posbírali výsledky všech věd o člověku, dostali bychom úplný obraz člověka? Ne - v mosaice by chybělo mnoho kaménků - a právě těch nejdůležitějších.

Z kamínků vědy bychom nepoznali ani obrysy člověka. Musíme se obrátit na někoho kompetentnějšího.

P T E J M E S E B O H A !

Jak ty vidíš člověka? Tys ho stvořil, měl jsi o něm představu, prozrad mi, kdo jsem já v tvých očích? Jen božské zjevení doplní chybějící kamínky v mosaice a když je zařadíme na správné místo, můžeme se zeptat: A BOŽE, KDO JSI TY?

ODPOVĚĎ O BOHU NAJDEME V PÍSMĚ SV.

První kniha Písma nám představuje Boha jako Stvořitele. Pozvedl člověka z neexistence do existence, dal mu svou vlastní podobu. V čem je ta podoba? Obraz musí být originálu tak podobný, že podle obrazu originál poznáme. Hledám-li podle fotografie člověka, musí být na ní tak dobře vyfotografován, že ho hned poznám. Nebo když hledá policie podle fotografie zločince, teroristu.

Jenže podle obrazu nehledáme jen my Boha, ale i Bůh hledá nás. Musíme se od něho nechat najít.

CHCE BÝT NAŠÍM OTCEM

Chce s námi žít důvěrně. Chce naši víru, naději i lásku. Nemusíme ho ani zahrnovat prosbami o nějaké dobro - on sám nám ho přeje víc,

než sobě. Nechce nám dát jen dar - chce nám věnovat sám sebe. Proto se vždy první ujímá iniciativy - náš čin je jen reakce na jeho podnět.

Tak vede poznání Boha k poznání člověka. Od Boha se dozvíme, kdo je člověk. Věda nám jen řekne, co je člověk.

JAKOU CENU MÁ ČLOVĚK?

Jeden americký vědec rozložil člověka na základní prvky a vypočítal si podle ceníku, kolik každý prvek stojí v drogerii. Je jich tak malé množství, že by nám to ani v drogerii neprodali. Člověk se skládá ze samých levných látek - ani zlato, ani stříbro. Jeho celková cena je 79 centů - necelé dva franky. Mohu tedy dát pozůstalým, kterým jsem přejel dědečka, dva franky a k tomu kanistr vody, protože voda není v ceně započítaná?

Jednou jsem mluvil na vojně s osvětářem a řekl jsem mu: "Jste absolutní materialista. Nevěříte v ducha, věříte jen v hmotu. Člověk tedy pro vás nemá větší cenu než dvacet až třicet korun!" Ten se na mne divně díval.

Jiný kolega učeného Američana namítnul, že v těle se také odehrávají chemické a jiné pochody. Musí se tedy také ohodnotit to, co se děje např. v buňkách. A když ty pochody v lidském těle zhodnotil průmyslově, měl by člověk cenu přes milion franků.

JE ČLOVĚK LEVNÝ NEBO DRAHÝ?

Jak drahá je jeho duše? - Jak drahý je jeho duch? Kolik franků by musel zaplatit za mateřskou lásku? Dá se vůbec láska zaplatit?

Jdeme-li po stopách této myšlenky dál, dostáváme se do absurdity, nesmyslna, chaosu.

Na těchto příkladech však vidíme, že vědy, na které se tak rádi spoléháme, mají své hranice.

SPRÁVNÁ MĚŘÍTKA CENY ČLOVĚKA

dostaneme, když se podíváme na Boha. To je objektivní cena. A odpověď Boží je ohromující: "Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl věčný život." (Jan 3,16) Zde myslí Písmo světem člověka. O velikonocích zpíváme:

"Jak obdivuhodně se sklání k nám tvá otcovská dobrota! Jak neocenitelný to projev tvé lásky; Syna jsi vydal, abys vykoupil služebníka." - Bůh se stal člověkem. Ježíš Kristus pro nás žil a zemřel. Vstal z mrtvých, překonal smrt a dal nám věčný život. Víc Bůh člověku dát nemůže. Je to absolutní maximum. Věčný život určuje cenu člověka.

P. LEO KUCHAR

† NA VĚČNOST NÁM ODEŠLA SETRA PAVLA BARTKOVÁ rozez. BUČKOVÁ.

ČESKOSLOVENSKÉ LIDOVÉ SDRUŽENÍ V RAKOUSKU

Sekretariát: 1150 Vídeň,
Pelzgasse číslo 17

**ÚŘEDNÍ HODINY V SEKRETA-
RIÁTĚ** a půjčování knih každý první
čtvrtek v měsíci, vždy od 19 do 20 ho-
din.

JEDNOTA SV. METODĚJE

Ústředí: Vídeň III., Rennweg číslo 63

Draží ctitelé mariánští,
zverme Vás co nejsrdečněji na naše tra-
diční poutě k Panně Marii bolestné na
KAASGRABEN, Vídeň 19, Ettingshau-
sengasse 1.

Pobožnosti – sv. růženec, kázání, lita-
nie s svátostné požehnání – **se konají**
vždy první neděli v měsíci v 15 hodin, a
sice:

3. května 1992	2. srpna 1992
7. června 1992	6. září 1992
5. července 1992	4. října 1992

Po bohoslužbách přátelské posezení
pod věchýtkem poblíž kostela.

O Vaši hojnou účast prosí Ústředí Jed-
noty sv. Metoděje.

IV. ODBOR JSM XX. Prof. Josef Po-
jar, tel.: 36 91 384.

VII. ODBOR JSM

MUSICAL – VEČER – sobota 16.
května 1992 – 20 hodin – buffet –
Videň III, Schützengasse 30.

**TRADIČNÍ VÝLET O SVATODUŠ-
NÍCH SVÁTCÍCH 6.-8. června 1992.**

**ROZLOUČENÍ PŘED PRÁZDNI-
NAMI** – sobota 27. června 1992 17 ho-
din – grill – Budvar – víno – muzika –
Videň III, Schützengasse 30.

Přednáška – sobota 12. září 1992 –
20 hodin – Videň III, Rennweg 63 A.

MŠE SVATÉ NA OKRESÍCH:

I. A II. ODBOR JSM VÍDEŇ XV.:
Každou neděli a každý svátek v 8 hod.
mše svatá v kostele ve Fünfhausgasse,
Videň XV.

**KOSTEL JEDNOTY SV. METODĚJE
VÍDEŇ 3, RENNWEG 63**

KAŽDOU NEDĚLI se koná v českém
kostele JSM na Rennwegu číslo 63 v 10
hodin mše svatá s proslovem.

Příležitost ke svatě zpovědi vždy před
každou bohoslužbou.

**ČESKÉ BOHOSLUŽBY V CHRÁ-
MU PANNY MARIE NA NÁBŘEŽÍ** se
konají každou neděli a zasvěcený svá-
tek v 8.¹⁰ hodin s promluvou u Otců
Redemptoristů Vídeň I., Salvatorgas-
se 12.

**ČESKÉ KATOLICKÉ SPOLE-
ČENSTVÍ** při chrámu Panny Marie na
Nábřeží – **KATOLICKÝ KLUB PÁTE-
RA JOSEFA NOVOTNÉHO** 1. okres,
Seitzergasse č. 5, IV. patro: otevřeno
pátek od 19 do 22 hodin a v neděli od
9 do 10.30 hodin. Hosté vítáni!

Pouť na Hafnerberg
se koné, 28. června 1992

OREL VÍDEŇ

JEDNOTA ORLA VÍDEŇ X. Puchs-
baumgasse číslo 39a/4. Ježkova knihov-
na (tamtéž) půjčuje každou první stře-
du v měsíci od 18 do 19 hodin. Též dle
telefonické dohody, číslo telefonu
62 68 204.

JEDNOTA ORLA VÍDEŇ XV. Cvičí-
me každé úterý od 19.30 do 21 hodin v
Zinkgasse číslo 12, Vídeň XV. Hosté
vítáni!

DOVOLUJEME SI VÁS UPOZORNIT A POZVAT NA NAŠE PŘÍSTÍ PODNIKY:

SOBOTA **16.KVETNA 1992-20 HODIN**

MUSICAL - VEČER

IN UNSEREM SAAL
SCHÜTZENGASSE 30

6. - 8. ČERVNA 1992

TRADIČNÍ VÝLET

O SVATODUŠNÍCH SVÁTCÍCH

SOBOTA **27.ČERVNA 1992-17 HODIN**

ROZLOUČENÍ PŘED PRÁZDINAMI

GRILL BUDVAR VÍNO MUZIKA
V NAŠEM SALE
SCHÜTZENGASSE 30

NAŠE JUBILANTKA!

Kdo by neznal naši Lidušku Rozmarýnovou, maminku,
Daši, Evvy, a našeho kapelníka Františka Rozmarýna.

Naše obětavá Liduška která neschází na žádném
podniku menšiny, i přes potíže zdravotní, dožívá
se v červnu svých 80. let.

Sestra Rozmarýnová byla velmi čilá pracovnice
v J.S.M., založila se str. Smejkalovou a P.Domini-
kem v roce 1947. dětské besídky J.S.M. v XVII. okrese
kde byla též číná jako ochotnice, a nápověda, i v
"Českém Srdci" kulturního odboru. Je dlouhá léta
pokladnice Českého Srdce v XVII, i J.S.M. VI.odb.

Kde bylo zapotřeby, s velkou ochotou a radostí
přiložila vždy ruce k dílu.

Milá Liduško k Tvým milým 80. narozeninám,
přejeme vše nejlepší do dalších let, hodně zdraví,
spokojenosti, a Božího požehnání za vše děkuje:

VI.odb. Jednoty sv. Metoděje
byvalí ochotníci, a besídkáři
J.S.M. Jakož i České Srdce v XVII
okrese.

